

та реальної стратегічної мети діяльності підприємства, що зумовлює застосування тієї чи іншої сукупності методів різних рівнів менеджменту, а також впливає на формування обслуговуючих інформаційних підсистем обліку й аналізу [4, с. 370].

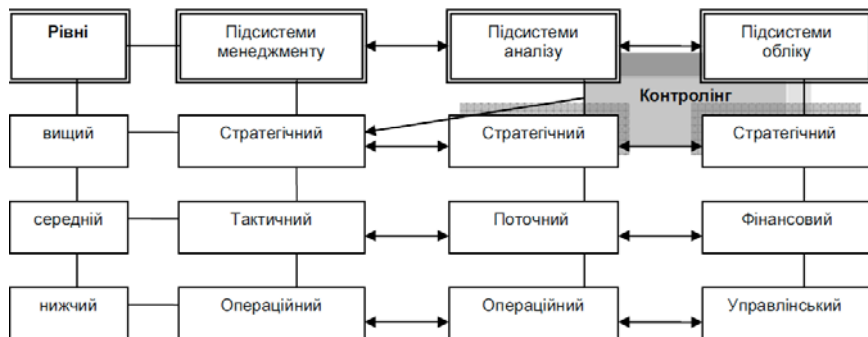

Рис. 1. Рівні менеджменту, аналізу й обліку підприємства

Список використаних джерел

1. *Богатирьова Л. Д.* Основи менеджменту [електронний ресурс]: Навчальний посібник. — Одеса: ОНАЗ, 2004. — 160 с.
2. *Иванова В. Н.* Теория управления: социально-технологический подход. Энцикл. словарь/ Под ред. В. Н. Иванова, В. И. Патрушева; Акад. наук социал. технологий и местного самоуправления.— 3-е изд., перераб. и доп. — М.: Муниципальный мир, 2004. — 672 с.
3. *Михайлова С. І.* Менеджмент. Навчальний посібник. — Вінниця: НОВА КНИГА, 2006 — 416 с.
4. *Пушкар М. С.* Контролінг — інформаційна підсистема стратегічного менеджменту: моногр. / М. С. Пушкар, Р. М. Пушкар. — Тернопіль : Карт-бланш, 2010. — 370 с.

Штоколова К. І.,
науковий керівник — **Клименчукова Н. С.,** к.е.н., доцент,
Луганський національний аграрний університет, м.Луганськ

ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Практична реалізація переходу до інноваційної моделі розвитку має особливе значення для агропромислового виробництва,

саме воно забезпечує продовольчу безпеку країни, формує 14 % валового внутрішнього продукту та близько 60 % фонду споживання населення. Розвиток агропромислового виробництва повинен забезпечуватися шляхом інноваційно-інвестиційного зміцнення матеріально-технічної бази, впровадження екологічно безпечних, ресурсо- та енергозберігаючих технологій» [1 с. 6]. Інноваційно-інвестиційна діяльність на сучасному етапі розвитку агропромислового виробництва є фундаментом його стабільного та ефективного економічного зростання. В умовах подолання кризових деформацій економічного простору особливої актуальності набувають проблеми активізації та ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності в агропромисловому виробництві.

Основними факторами довгострокового успіху сільського господарства України є:

- створення сприятливого інвестиційного клімату для АПК;
- перерозподіл структури експорту продукції АПК у бік збільшення росту експорту продуктів з більшою доданою вартістю;
- державна підтримка, координація, планування і фінансування заходів з просування бренду національного АПК і його продукції на зовнішніх ринках;
- впровадження в практику АПК і виробництва продуктів харчування принципів міжнародної системи технічного регулювання;
- формування системи сільськогосподарського дорадництва за участю науки, освіти та дорадчих служб, перехід на інноваційну модель розвитку;
- удосконалення системи підготовки професійних кадрів для АПК [2, с. 7].

Таким чином, необхідно підкреслити такі висновки:

1. Методи оцінки економічної ефективності капітальних вкладень, розроблені для умов адміністративно-командної економіки, не відповідають сучасному стану її розвитку.

2. Викликає значне зацікавлення зарубіжний досвід проведення інвестиційних розрахунків, у якому широко використовуються як динамічні методи оцінки економічної ефективності, засновані на аналізі фінансових потоків, так і статичні, що спираються на дослідження фінансового стану інноваційного підприємства, які здійснюють інвестиційні програми, за звітними роками інвестиційного періоду.

3. До нині не розроблена в повному обсязі ефективна система оцінки економічної ефективності інвестицій в інновації та нові технології, яка б об'єднувала ідеї інвестиційної діяльності та по-

точних інновацій. Не існує рекомендацій щодо вибору системи показників, які забезпечують необхідну і достатню точність оцінки ефективності інноваційного проекту.

Список використаних джерел

1. *Загайтов І. Б.* Економіка АПК: Підручник. — Воронеж: Видавництво ім. Е. А. Болховітінова, 2001.
2. *Мінаков І. А.* Кооперація і агропромислова інтеграція. — Видавництво: Колос, 2007.
3. *Злобін Е. Ф., Міхальов А. А., Воропаєв А. І.* Агрофірми в АПК. — Орел, 2007.
4. *Карлик А. Е.* Економіка підприємства: Підручник. — М.: ИНФРА — М, 2002.
5. *Мінаков І. А.* Економіка галузей АПК. — Видавництво: Колос, 2006.

СЕКЦІЯ 2.

СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВИХ ФОРМУВАНЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА АГРАРНИХ РИНКАХ

Ангельюк О. В.,
науковий керівник — **Зеленський А. В.,** викладач,
Інститут бізнесу і фінансів Подільського державного
аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНОГО СТАНУ КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ АПК

3-поміж вирішальних чинників сталого розвитку аграрних підприємств як стратегічних економічних суб'єктів важливе місце належить їх кредитному забезпеченню. Об'єктивна необхідність та особлива роль кредиту, без якого аграрне підприємство як товаровиробник не може існувати, зумовлені специфікою його відтворювального процесу.

Нині за сучасних ринкових перетворень продовжується процес формування за державної підтримки системи кредитного забезпе-